

Ταμέρ Τσιλινγκίρ: Είμαι εξισλαμισμένος Έλληνας του Πόντου. Υπάρχουν και άλλοι. Πρέπει να μάθουν την αλήθεια..

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα) / Λογοτεχνία (ποίηση & πεζογραφία) / Συνεντεύξεις

Ως εξισλαμισμένος Έλληνας του Πόντου αυτοπροσδιορίζεται ο Tamer Cilingir (Ταμέρ Τσιλινγκίρ), Τούρκος συγγραφέας και ακτιβιστής ο οποίος πλέον ζει στην Ελβετία. Ο κ. Τσιλινγκίρ έπειτα από μακρά έρευνα έγραψε στα τουρκικά το βιβλίο («Η αλήθεια του Πόντου») «Pontos Gerçeği: 1914-1923 Yılları Arasında Karadeniz'de Yaşananlar, εκδ. Ragıp Zarakolu» όπου σε αυτό αναφέρεται στη γενοκτονία που υπέστη ο ελληνικός πληθυσμός από τους νεότουρκους. Σε εμάς περιγράφει τα γεγονότα εκείνης της εποχής, τα ψέματα που εξακολουθεί να λέει το τουρκικό κράτος και παράλληλα τα συνδέει με το σήμερα, αφού άλλωστε πρόκειται για μια πληγή που δεν έχει επουλωθεί. Ο κ. Τσιλινγκίρ μας περιγράφει

πως εκτουρκίστηκαν μετά τις σφαγές, τον εκτοπισμό και τις ανταλλαγές πληθυσμών, οι εναπομείναντες Έλληνες του Πόντου.

Τον συναντήσαμε στην Αθήνα στο πλαίσιο του Διεθνούς Συνεδρίου για το Έγκλημα της Γενοκτονίας που διεξήχθη στην Αθήνα στις 6-9 Δεκεμβρίου από την Παμποντιακή Ομοσπονδία με αφορμή τη συμπλήρωση 100 χρόνων από τη γενοκτονία του Πόντου, στο οποίο συμμετείχε ως ένας εκ των ομιλητών.

Ο κ. Τσιλινγκίρ, με καταγωγή από τη Λιβερά της Ματσούκας, του οποίου οι παπούδες, όπως λέει εξισλαμίστηκαν, αγωνίζεται για χρόνια κατά του αυταρχισμού του τουρκικού κράτους, κάτι που είχε σαν αποτέλεσμα να φυλακιστεί, να βασανιστεί και να καταδικαστεί σε ισόβια κάθειρξη. Ωστόσο κατάφερε και έφυγε στο εξωτερικό γνωρίζοντας φυσικά πως δεν πρόκειται να επιστρέψει ποτέ στην Τουρκία.

«Γεννήθηκα σε περιοχή που ανήκε σε ελληνικούς πληθυσμούς και παρότι είχαμε γίνει μουσουλμάνοι, μας είχαν εξισλαμίσει, η ελληνική κουλτούρα εξακολουθούσε να έχει μεγάλη επιρροή επάνω μου» λέει προσθέτοντας πως «είναι πολλοί αυτοί που δεν γνωρίζουν το παρελθόν και την καταγωγή τους κάτι για το οποίο

φρόντισαν διαδοχικά όλες οι τουρκικές κυβερνήσεις».

Πώς γνωρίζετε ότι είστε Έλληνας;

«Εσείς πως ξέρετε ότι είστε Έλληνας;» μου ανταποδίδει την ερώτηση, χωρίς όμως να με αφήσει να απαντήσω, άλλωστε η δική του απάντηση ήταν πιο πειστική.

«Παρότι είχα βρει στοιχεία για την ελληνική μου καταγωγή, έκανα και τέστ DNA σε μια αμερικάνικη εταιρεία και το αποτέλεσμα έδειξε πως το ποσοστό DNA σαν αυτό που έχει καταγραφεί στην κεντρική Ασία, ήταν μηδενικό. Δηλαδή δεν ήμουν Τούρκος. Ωστόσο έδειξε πως είμαι Έλληνας κατά 86% και άλλο ένα 14% του DNA μου είναι ιταλικό. Όμως το σημαντικότερο δεν είναι τα γονίδια, αλλά η κουλτούρα και ο αντίκτυπος του ελληνισμού επάνω μου. Γι' αυτό και θεωρώ τον εαυτό μου Έλληνα».

Ο κ. Τσιλιγκίρ τόσο κατά τη διάρκεια της συνέντευξης, όσο και κατά την ομιλία του, έδωσε μια εικόνα του Πόντου πριν από τη Γενοκτονία. Εάν συγκρίνεται το τότε με το σήμερα, λέει, τότε θα καταλάβετε πόσο προηγμένη ήταν αυτή η κοινωνία. «Τον 19ο αιώνα ανθούσαν οι τέχνες και το επίπεδο της εκπαίδευσης ήταν ιδιαίτερα υψηλό» τονίζει και εμείς διερωτόμαστε πόσα λαμπρά μυαλά χάθηκαν στις πορείες θανάτου ή στις εν ψυχρώ εκτελέσεις.

ΑΠΟ ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΤΟΥ Κ. ΤΣΙΛΙΝΓΚΙΡ

Το 1912 στη Σαμψούντα υπήρχε Όπερα, νοσοκομείο με σύγχρονο για την εποχή χειρουργείο. Αντρες και γυναίκες αθλούνταν, έπαιζαν κρίκετ, γκόλφ, πράγματα ανήκουστα ακόμη και στην Κωνσταντινούπολη. Σχολεία για κωφάλαλα παιδιά. Ήδη από τα τέλη του 19ου αιώνα οι γυναίκες είχαν υψηλή θέση στην κοινωνία.

Μπορούσαν να σπουδάσουν, όχι οικοκυρικά αλλά μαθηματικά, ακόμη και οικονομικά. Τέτοια σχολεία υπήρχαν και σε άλλες περιοχές του ανατολικού Πόντου. Μας μιλάει για τον δημοσιογράφο και εθνομάρτυρα τον Νίκο Καπετανίδη, ο οποίος απαγχονίστηκε από τον σφαγέα των Ελλήνων, τον Τοπάλ Οσμάν.

Ο Καπετανίδης μπορούσε να γλυτώσει, μας λέει, αλλά προτίμησε να αντιμετωπίσει πρόσωπο με πρόσωπο του Τοπάλ Οσμάν. Όπως και να έχει το 1921 το Δικαστήριο Ανεξαρτησίας (δικαστήρια των νεότουρκων που καταδίκάζαν ανθρώπους με συνοπτικές διαδικασίες) τον καταδίκασε σε απαγχονισμό σε ηλικία 32 ετών.

Ο κ. Τσιλινγκίρ αναφερόμενος στην ελληνική παιδεία που άνθιζε στην περιοχή σχολιάζει πως πράγματι η ελληνική εκκλησία είχε ενεργή ανάμειξη στην παιδεία αλλά ο Καπετανίδης πίεζε για πιο ουδέτερη και κοσμική παιδεία.

Όπως και να έχει οι αγριότητες των νεότουρκων ήταν πέρα από κάθε φαντασία και με ηγέτη τον πατέρα του τουρκικού έθνους, τον Μουσταφά Κεμάλ, κατάφεραν να εξαλείψουν τον επί χιλιάδες χρόνια ελληνικό πολιτισμό στην περιοχή.

Ο κ. Ταμέρ Τσιλινγκίρ, επισημαίνει ότι η ιστορία που διδάσκονται τα παιδιά στην Τουρκία αποκρύπτει την αλήθεια και είναι διαστρεβλωμένη. Το ότι ο Κεμάλ πήγε στην Σαμψούντα το ήξεραν όλοι - και η Οθωμανική Αυτοκρατορία και οι Βρετανοί. Μάλιστα ο Κεμάλ Ατατούρκ, αμέσως συναντήθηκε με τους αρχηγούς των διαφόρων εγκληματικών συμμοριών, μεταξύ αυτών και με τον Τοπάλ Οσμάν, τον μεγάλο διώκτη των Ελλήνων, από τον οποίο ζήτησε να εξοντώσει το ελληνικό

στοιχείο.

COMMONS WIKIMEDIA

Ο σφαγέας Τοπαλ Οσμάν

Οι διώξεις κατά των Ελλήνων είχαν διάρκεια. Από το 1914 μέχρι το 1923 δολοφονήθηκε μεγάλος αριθμός Ρωμιών, συνεχίζει ο κ. Τσιλιγκίρ.

«Τους έκλειναν μέσα στις εκκλησίες και τους έκαιγαν. Συγκέντρωναν τους διανοούμενους, τους αθλητές, τους καλύτερους και τους σκότωναν. Άλλους εγκλώβιζαν σε σπηλιές και μετά έβαζαν φωτιά για να τους πνίξουν οι αναθυμιάσεις. Οι μαζικές δολοφονίες, οι βιασμοί δεν είχαν τελειωμό. Τα Δικαστήρια της Ανεξαρτησίας μοίραζαν αδιακρίτως θανατικές ποινές και

άνθρωποι απαγχονίζονταν. Μέχρι το 1923, 353.000 Έλληνες του Πόντου είχαν χάσει τη ζωή τους. Εκτιμάται ότι άλλοι 50.000 χάθηκαν στις πορείες θανάτου. Υπάρχει δυσκολία στην πρόσβαση των οθωμανικών αρχείων αλλά και σε αυτά της νεόδμητης τουρκικής δημοκρατίας. Ωστόσο καταφέρνουμε να αποσπάσουμε κάποια τεκμήρια και βάσει αυτών μπορούμε να εξαγάγουμε κάποια συμπεράσματα».

Όπως εξηγεί οι Πόντιοι χριστιανοί θεωρήθηκαν προδότες του έθνους και σε αρχεία που παρουσίασε και κατά τη διάρκεια της ομιλίας του, υπάρχουν κάποια κείμενα τηλεγραφημάτων που είναι πολύ σημαντικά, αφού σε αυτά φαίνεται ξεκάθαρα ότι γίνεται προσπάθεια να τεκμηριωθεί αυτό ακριβώς, ότι δηλαδή οι Πόντιοι ήταν εχθροί του έθνους. Σε ορισμένα τηλεγραφήματα γίνεται λόγος για 132 άνδρες και πέντε γυναίκες, όλοι τους ορθόδοξοι, οι οποίοι παραδόθηκαν στα Δικαστήρια της Ανεξαρτησία και βάσει μαρτυριών καταδικάστηκαν σε απαγχονισμό στις 4 Οκτωβρίου 1919. Μαζί με αυτούς, τους ελληνοορθόξους καταδικάστηκαν και 32 γυναίκες και άνδρες μουσουλμάνοι οι οποίοι κατηγορήθηκαν πως υποστήριζαν τον αγώνα των Ποντίων.

«Πρέπει να μνημονεύουμε και τους μουσουλμάνους αδελφούς τους που τους υποστήριξαν» υπογραμμίζει.

YOUTUBE

Στο σημείο αυτό ο Τσιλινγκίρ περιγράφει την αρχή του οριστικού τέλους του ελληνισμού στον Πόντο. Τον εκτουρκισμό.

«Με τη συμφωνία ανταλλαγής πληθυσμών, 1.250.00 Έλληνες εγκατέλειψαν την

περιοχή όσοι έμειναν εξισλαμίστηκαν και φυσικά τα ονόματά τους εκτουρκίστηκαν. Χάθηκαν τα ίχνη της ταυτότητάς τους. Τουρκοποιήθηκαν βίαια. Τα ονόματα των πόλεων και των χωριών άλλαξαν σε τούρκικα. Το ίδιο έγινε και με τη μουσική, κράτησαν την μελωδία, όμως άλλαξαν τους στίχους. Τα ίδια με τα ανέκδοτα, τις ιστορίες... Όλες οι άλλες γλώσσες εκτός της τουρκικής απαγορεύτηκαν.

Οι άνθρωποι αυτοί δεν μπορούσαν να είναι αφηγητές τους παρελθόντος προς τα παιδιά τους ή τα εγγόνια τους λόγω της τρομοκρατίας που έζησαν. Κάποια παιδιά που δεν ήξεραν τουρκικά στα σχολεία επειδή δεν κατανοούσαν την τουρκική δέχονταν βαριές τιμωρίες και μάλιστα υπάρχουν καταγραφές και βασανισμό τους. Υπήρχαν και οι σπιούντοι που παρακολουθούσαν. Οι οικογένειες των παιδιών αυτών σταμάτησαν να μιλούν την ποντιακή διάλεκτο. Ακολούθησε και η καμπάνια του 1928 «Συμπολίτη Μίλα Τούρκικα». Αυτός είναι και ο λόγος που και εγώ δεν μιλάω την ποντιακή διάλεκτο. Εν τω μεταξύ η Σαμψούντα και η Τραπεζούντα, δύο από τα σημαντικότερα εμπορικά λιμάνια του Ευξείνου Πόντου, οδηγήθηκαν σε μαρασμό και η περιοχή εξέπεσε».

Όλες αυτές οι πρακτικές ισοπέδωσης και εξάλειψης τους χριστιανικού στοιχείου φαίνεται ότι δεν σταμάτησαν ποτέ.

«Μόλις πριν από λίγα χρόνια έγινε γνωστό ότι το τουρκικό κράτος είχε φακελωμένους τους εξισλαμισθέντες χριστιανούς και όχι μόνο, με έναν κωδικό αριθμός που μαρτυρούσε την πρώτη του ταυτότητα. Το νούμερο ένα για τους Έλληνες, το νούμερο 2 για τους Αρμένιους και το 3 για τους Εβραίους».

Τον ρωτώ πως ήταν στην πορεία των χρόνων που ακολούθησαν αυτοί οι εξισλαμισθέντες Έλληνες.

«Προσπάθησαν να αποδείξουν ότι ήταν οι καλύτεροι Τούρκοι, προσπαθούσαν πάντα να αποδείξουν τον εαυτό τους. Επρόκειτο ξεκάθαρα για έναν μηχανισμό επιβίωσης και το τουρκικό κράτος 100 χρόνια μετά τους φοβάται. Δεν εμπιστεύεται αυτούς τους εξισλαμισμένους πληθυσμούς, τους εξισλαμισμένους Έλληνες. Φοβάται πως μια μέρα θα μάθουν την αλήθεια και θα ξεσηκωθούν. Υπάρχουν εκατοντάδες χωριά όπου κάποια ποντιακά ακούγονται ακόμη. Αυτά που μας κρύβουν είναι καταγεγραμμένα. Το 1980 κυκλοφόρησαν κάποια πρακτικά, κρυφά αρχεία σε αρχαιζουσα τουρκική, από συνεδριάσεις της Μεγάλης Εθνοσυνέλευσης της Τουρκίας. Σε αυτά καταγράφονται δηλώσεις βουλευτών της περιοχής του Πόντου που μιλούν για τη Γενοκτονία. Για παράδειγμα ο Χαμίντ Μπέι λέει πως τίποτα δεν θα εξαλείψει την ντροπή. Ο Σελαχατίν Μπέη, σχολιάζει, “πιο έθνος επαίρεται για τέτοιου είδους δολοφονίες”.

Ο Ζιγιά Χουρσίτ, λέει το 1923 ότι η φλόγα του ποντιακού ελληνισμού δεν έχει ακόμη κατασβεστεί. Ο βουλευτής Ανδριανουπόλεως, ο Σερρέφ Μπέη δηλώνει: “Θα λογοδοτήσουμε στην ανθρωπότητα γι’ αυτά που κάναμε”. Ο Σερρέφ Μπέη πρέπει να σας πω ότι δολοφονήθηκε».

Ο Ταμέρ Τσιλιγκίρ επανέρχεται στο σήμερα και προβαίνει σε μια αποκάλυψη. Όπως ισχυρίζεται τα τελευταία 10-15 χρόνια συμβαίνει κάτι ιδιαίτερο με μια νέα γενιά, κυρίως μορφωμένων παιδιών.

«Κάποιοι προσδιορίζονται ως μουσουλμάνοι, ορισμένοι έχουν βαπτιστεί χριστιανοί, άλλοι δηλώνουν άθεοι, αλλά και οι τρεις αυτές κοινωνικές ομάδες αρχίζουν να προσδιορίζονται ως Έλληνες και ανακαλύπτουν ξανά μια ελληνική ταυτότητα. Πιστεύω ότι όλο το υλικό που υπάρχει πρέπει να αξιοποιηθεί για να οδηγηθούμε στην αλήθεια μια ημέρα. Δεν έχει να κάνει με τη δική μου καταγωγή ή ταυτότητα, πάνω απ’όλα είμαι άνθρωπος. Ζητώ αποκατάσταση και δικαιοσύνη για όλους αυτούς που πέρασαν μέσα από την αφομοίωση και αυτήν την επώδυνη ενσωμάτωση».

Ο Ταμέρ Τσιλιγκίρ χωρίς φόβο δηλώνει ότι η Τουρκία οικοδομήθηκε μέσα από τη Γενοκτονία χριστιανικών πληθυσμών και την καλεί όχι μόνο να ζητήσει συγγνώμη αλλά και να προχωρήσει σε αποζημιώσεις.

«Όμως πρέπει και η διεθνής κοινότητα να πιέσει προς αυτή την κατεύθυνση»

καταλήγει.

PONTOS GERÇEĞİ

1914-1923 yılları arasında
Karadeniz'de yaşananlar

Tamer Çilingir

belge
yayınları

Hans-Lukas Kieser ve
Sait Çetinoğlu'nun Önsözü ile

Το βιβλίο του Ταμέρ Τσιλινγκίρ - «Η αλήθεια για τη Γενοκτονία του Πόντου»

Πηγή: iellada.gr